

Straffe, som ramme disse, at Ordningen er god. Det er et Forhold, som synes tydeligt at fremgaa af en Betragtning af de Lister, der ere givne med Hensyn til Straffene under Flaaden. Deraf ville de erede Medlemmer kunne lægge Mærke til een Ting, nemlig: at i de udruste Skibe ere Forseelserne og Straffene overmaade faa i Sammenligning med i Logistiskibet og overfor det Mandskab, der har været i Land; det viser sig gjennemgaaende for alle 4 Aar, at Straffene have omtrent været det Halve paa de udruste Skibe, og samtidig har Forholdet været det, at der aarlig har været omtrent det dobbelte Mandskab ombord i de udruste Skibe fremfor i Logistiskibet; det vil altsaa sige, at der i Logistiskibet er begaaet omtrent fire Gange saa mange Forseelser som i de udruste Skibe. Skulle ere nu Marsagterne til det ringere Antal Forseelser i disse sidste? Det erede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Kavn) har allerede nævnt en hel Del og da først og fremmest det store Antal Befalingsmænd, der er til Stede. Der er et Sted i Betænkningen talt om et Misforhold, som Udvalgets Flertal troede at have fundet mellem Forseelser og Straffe i Hæren og i Flaaden. Nei, Misforholdet er et ganske andet; Misforholdet er dette, at Hærens Afdelinger ere ganske overordentligt uheldig stillede i alle de Retninger, som kunne bidrage til forud at forhindre Forseelser. Tager man en Fregat, saaledes som den er udrustet, saa har den til omtrent 400 Mand i Reglen 12 Officerer og 37 Underofficerer. Deri er vel indbefattet hvad der kaldes Overmatroser og Overkonstabler, svarende til Hærens Korporaler, men nu vide vi dog Altsammen, at disse Overmatroser og Overkonstabler ere Mænd af en ganske anden Bestaffenhed end Hærens Korporaler, idet de virkelig ere, hvad man kalder faste Underofficerer. Vilde De nu se, hvorledes en Rekrutbataillon eller hvorledes en Bataillon, der rykker i Seiren, er forsynet med faste Befalingsmænd, saa ville De finde, at den har et langt ringere Antal af disse til sine 800 Mand end Fregatten til sine 400. Saa er der en anden Omstændighed, og det er den, at Mandskabet ombord er under stadig Inspektion; der er intet Diebstik undtagen der i en Orlogsmænd er Bagthovende paa Dækket og Inspicerende underneben, og endelig er der det Forhold, at Befalingsmændene, Officerer saavel som Underofficerer, leve hele Døgnet sammen med Mandskabet. Det udruste Skib er altsaa i den Betydning en flydende Kaserne, som gjør det muligt, at Befalingsmændene altid kunne have Die med Individerne og derved bidrage til at forhindre Forseelser. Endelig er det Forhold tilstede for Mandskabet ombord, at Fristelserne her ere fuldstændigt fjernede. Det er ikke muligt for Mandskabet at fristes af Brændevin, thi der er intetsteds ombord, hvor man kan købe sig saadant; det er ikke nu-

ligt at fristes af Sangerinder eller den Slags Personer, thi de findes heller ikke ombord, kort sagt, Alt det, som under vore nuværende Garnisoneringsforhold virker saa stærkt fristende paa Mandskabet, har man fjernet fra Mandskabet i Skibene. Derfor, mine Herrer, dersom man vil stille Hærens Afdelinger paa saadan Maade, at de have de nødvendige Befalingsmænd, at disse for den overveiende Del kunne være i permanent Berøring med Mandskabet, og at man fjerner de værste Fristelser for Mandskabet, saa faae Hærens Afdelingerne ogsaa færre Forseelser og kunne undvære flere Straffe. Men dertil kommer en anden Omstændighed. Tilføjs har man Straffen: Arrest til Skibet eller Negielse af Landlov, og denne Straf synes saa ganske simpel, fordi den i alle Straffelove stilles parallelt med Kvarterarrest for Hæren; men der er en meget betydelig Forskjel i Haardhedsgraden. Hvad er nemlig det Faktiske ombord, saalænge Skibet seiler? Det er, at Alle ombord have Arrest til Skibet, og naar man derfor undtagelsesvis kommer til Land, bliver det haardt at faae selvlig Arrest til Skibet, idet det er Kontinuationen af en Tilstand, der alt har været længe. Forholdet for Hærens Vedkommende i de udenbys Garnisoner, der ikke have Kaserne, er derimod dette, at den, der har Kvarterarrest, kan spadserere ud og ind af sin Bolig omtrent saa meget han vil. Disse Forhold har jeg troet at burde gjøre de Herrer opmærksomme paa, og jeg tror om de Herrer, at Diskussionen derom ikke vil have været ganske forgjæves; thi da nu deres Hjertes en Gang gaa i den Retning at afstaffe visse Straffemidler, saa ville dog maaske Deres Hjertes ogsaa lede Dem til at tage Deres Forstand fangen, naar vi en Gang komme til at tale om Hærens Ordningen. — Jeg erindrer her, at der er et Punkt, som det havde været min Hensigt at fremdrage tidligere, og som jeg beklager at have glemt, idet det naturligt kunde have været omtalt tidligere blandt de Bemærkninger, jeg havde at fremsætte. Det var en Bemærkning lige overfor den erede Minister, jeg vilde gjøre. Jeg har tilladt mig allerede en Gang tidligere at udtale, at han anvendte smaa taktiske Bevægelser overfor mig, og det havde været naturligt for mig den Gang at nævne, hvad jeg nu vil sige; men da den høitærede Minister gjentog i Dag samme Uttring, som han fremsatte igaar, har jeg først noteret den paa dette Sted, da den for anden Gang kom frem. Den erede Minister anvendte, jeg vil ikke sige som et Argument ligeoverfor mig, men som en Udtalelse ligeoverfor mig, at jeg malede med stærke Farver. Det er naturlig en temmelig billig Bemærkning, men Spørgsmaalet er jo vel nærmest, om den er fuldstændig træffende. Den høitærede Minister sigtede derved til, at jeg havde udtalt, at der formentlig var enkelte Afdelinger, hvor der vilde være en forholdsvis stor Del Mand-